

ASSISI-NYT - JULEN 2005

*Marias sjal, som hun efter legenden brugte til at svøbe om Jesusbarnet julenat
(i monstransen over tabernaklet med Kristi legeme)
Basilica di San Francesco, Assisi, d. 8. december 2005*

Kæreste Assisi-venner.

Den indre jul

I meget klart og smukt vintervejr med blå himmel og sne på Monte Subasio sidder jeg og færdiggør dette nyhedsbrev til jer alle. Decembers adventstid og julen er naturligvis uendeligt smuk i Assisi, som den nok er det i alle kristne lande. I Assisi er julebelysningen, som ligner stjerner, der drysser ned som stjernesked, tændt over de smalle middelaldergader, og også denne smukke aftenstemning stemmer sind og hjerte mod julens glade budskab. Julekrybber i alle mulige størrelser og udformninger er kommet frem i kirker, hjem og butikker, og på den store plæne foran Frans' overkirke er der som sædvanligt opstillet en stor Betlehems-scene med stald og huse samt figurer i naturlig størrelse, alle iklædt dragter, der er syet i Det Hellige Land. Scenen oplyses ved mørkets frembrud, og når vinden bevæger klædestykkerne, er det som om, at vi overværer et

levende sceneri med Maria, Josef, Jesusbarnet i sin krybbe, hyrder, dyr og De Hellige Tre Konger. De smukke julekrybber i de store kirker afsløres først julenat. Også Jesusbarnet i sin krybbe på alteret afsløres først på fødselstidspunktet kl. 24.00 julenat under et af midnatsmessernes mest ekstatiske øjeblikke. I Frans' Basilika starter vi kl. 23.00 med bønner, der synges af munke, nonner og menighed i vekselsang. Kl. 24.00 ringer sakristiklokken i et minut, og koret istemmer Händels: Halleluja, der er i så inderlig samklang med de vibrationer af guddommelig glæde, som englen over Betlehem forkyndte for hyrderne:

"I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord. Da stod Herrens engel for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt. Men englen sagde til dem: "Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe". Og med ét var der sammen med englen en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang: "Ære være Gud i det højeste og på Jorden! Fred til mennesker med Guds velbehag!" (Lukas 2, 8-15)

Først efter denne ringning starter selve den meget dybe og smukke messe, og omkring kl. 02.00 går vi atter gennem Assisis smalle gader med glædeshilsener til hinanden: "Bouna festa. Auguri. Gesù è nato".

Gennem de 4 adventsuger går Franciskanerne og Klarisserne ind i et dybt arbejde med messer, bønner og meditationer og sammen med vort eget individuelle indre arbejde forberedes fejringen af den hellige nat, hvor der for 2000 år siden blev tændt et lys gennem fødslen af Jesusbarnet, der betød et afgørende skift i Menneskeheden og Jordens udvikling. Som en gave fra Gudsriget kommer engleriget hvert år igennem hele adventstiden gradvist nærmere og nærmere Menneskeheden for at hjælpe os til den ro og stilhed, som kan virkeliggøre julens indre mysterium, fødslen af Kristus i menneskers hjerter. Hvert år til jul har vi en enestående mulighed for at lade dybere og dybere lag af vore hjerter og væsen vækkes og forvandles af julens indstrømning af fred, glæde og kærlighed gennem Kristus og Maria og det store englehierarki. Vi har også alle et valg med hensyn til, hvordan vi tilbringer og prioriterer juletiden, således at vi giver denne guddommelige hjælp de bedste betingelser. For mange af os på en dybere åndelig udviklingsvej betyder det, at vort fokus gradvis skifter fra den ydre til den indre jul, og at mange af de aktiviteter og prioriteringer, som måske tidligere fyldte meget i vort liv, begynder at vige pladsen for mere indre stilhed og den bevågenhed, som er afgørende for, at julens guddommelige vibrationer kan berøre os og vore medmennesker dybest muligt. Julens hektiske, kommercielle "ræs" samt nogle af de selskabeligheder, der er præget af megen støj og uro, bliver til så uoverstigelige prøvelser og så vanskelige for vore indre legemer at klare, at mange af os kan være nødt til at søge mere stille samvær og være mere alene. Dette er ikke altid let, for det sårer måske mennesker, vi holder af, og som vi ønsker det bedste for, men vi kan søge at have vor bevidsthed på, at vi faktisk på dybere måde kan være til gavn, når vi er tro ved sjælens kalden om i større indre stilhed at være udstrømmere af julens fred, glæde og kærlighed til vor kære familie og venner samt til hele menneskeheden.

For mange af os, der har sådanne indre udstrømningsopgaver, kan adventstiden og måske også selve juledagene været præget af en uforklarlig tyngde og træthed, som er vanskelig at forbinde med den indstrømning af englerigets fred, glæde og kærlighed, som er julens særlige gave og hjælp til os. I disse tilfælde er vi sandsynligvis koblet ind i ikke blot individuelle men også kollektive lag af smerte og tyngde, som vi gennem vor indre opgave med nedfældning og udstrømning af guddommelige vibrationer er med til at forløse. Nogle af os er koblet så dybt ind i menneskehedens tyngde, at vi mærker den helt ind i vort eget væsen, personlighed og krop - et vilkår som også er kendt for mange af de store mystikere i historien. På denne måde kan vi være dybere instrumenter for de forvandlinger og forløsninger, som kan gavne flest og mest, især kan vibrationen af den dybt åbnende, medlidende Kristus-kærlighed strømme gennem vore hjerter og legemer ind i tyngden, så den åbnes for de vibrationer af gylden ekstatiske opstandelseskærlighed, der indefra forvandler og løfter det tunge stof, og som tager sin begyndelse omkring solhverv for at kulminere omkring 1. juledag. Hvis vi således er prægede af denne uforklarlige tyngde, kan vi søge blot at give over og at holde denne viden i vor bevidsthed, og når fokus dermed skifter fra os selv og til, at vi er med til at forvandle en kollektiv lidelse, er det langt nemmere og måske endda også med følelser af ydmyghed og taknemmelighed, at vi bærer disse krævende indre opgaver. Samtidigt løftes flige af sløret omkring Kristi mysterieord om, at vi skal tage vort kors op og følge ham:

"Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde er let.« (Matt. 11, 28-30)

I nyhedsbrevet fra julen 2004 kan du læse meget mere om, hvordan julen fejres i Assisi. I dette nyhedsbrev vil jeg blot lige henlede jeres opmærksom på

Årets julekoncert fra Assisi

Blandt Assisis mange julekoncerter, er der en meget speciel, nemlig den årlige fredskoncert fra Frans' overkirke. Den afholdtes for 20. gang lørdag d. 17. december og transmitteres i Eurovision af den **statslige tv-kanal, RAIUNO, d. 25. december kl. 12.25** efter Pavens velsignelse "Urbi et Orbi" fra Peterspladsen, som starter kl. 12.00. Det er sædvanligvis en meget smuk koncert med en verdenskendt dirigent, et stort symfoniorkester, operakor, et børnekor med spæde stemmer samt forskellige solister. I år var julekoncerten noget ganske særligt i sin skønhed. Som solist deltog den israelske sanger og fredsaktivist Noa, som ganske enkelt har en guddommelig stemme. Da hun startede koncerten med at synge "Stille Nacht" og senere sang sin egen version af Bachs "Ave Maria", var hendes stemme og væsen i så dyb en samklang med engleriget, at guddommelig velsignelse og healing strømmede ud i kirken i en dybde, som jeg ikke har oplevet før. Det er uendeligt smukt at sidde i den storslåede overkirke med den fantastiske akustik og lytte til klassisk musik i verdensklasse, mens øjnene hviler på de smukke fresker, der fortæller om Frans' liv. Den redigerede koncert, der transmitteres d. 25. december, er sædvanligvis suppleret med smukke billeder fra Assisi, der gør den endnu mere stemningsfyldt og smuk. Koncerten plejer også at blive sendt i dansk tv, men

det ser desværre umiddelbart ikke sådan ud i år. Har du parabolantenne, vil du dog sandsynligvis kunne se koncerten over den italienske hovedkanal RAIUNO.

Maria - Guds moder og menneskehedens moder

En af årets allersmukkeste Maria-fejringer finder sted hvert år i december måned i alle katolske kirker verden over, og derfor dedikeres dette nyhedsbrev til Maria. I nyhedsbrevet fra november 2004 er der en mere grundlæggende beskrivelse af forskellige aspekter af Maria, så i år ønsker jeg at give hovedfokus på en af de ganske mange åbenbaringer, som Maria har velsignet menneskeheden med i løbet af de sidste ca. 200 år.

Årets Maria-fest i Assisi var som sædvanligt meget bevægende. Gennem de forudgående 9 dages forberedelse via bønner, meditationer og messer dedikeret til Maria kulminerede det indre arbejde i den uendeligt smukke højmesse i Basilikaen d. 8. december, hvor Marias uplettede undfangelse fejres, nemlig den forståelse i Den Katolske Kirke, at Maria er født uden pletter af den arvesynd, som vi ellers alle fra Adam og Eva har del i. I denne forståelse er Maria modstykket til den faldne Eva, der som mor til Jesus bliver Herrens ydmyge tjenerinde og nærmeste discipel, himlens dronning og hele menneskehedens spirituelle mor.

Maris nærvær gennem sit sjal

Vi havde en gruppe af danske og norske pilgrimme på en uges retræte i netop denne forberedelses- og festtid, og fordybelsen ikke blot i Assisi, Frans og Klara men også Maria gjorde, at Maria-højmassen i Basilikaen var et uendeligt glædesfyldt og opløftende højdepunkt på en meget dyb og bevægende uge. På denne særlige festdag i året åbenbares noget meget unikt i Basilikaen. Over tabernaklet (det smukke guldskab med Kristi legeme) i sakramentskapellet i underkirken er der et bronzere relief, der skildrer forskellige begivenheder i Marias liv. D. 8. december åbnes relieffet, og bag det hænger i en smuk guld/sølv monstrans noget af det sjal, som Maria efter legenden svøbte om det nyfødte Jesusbarn julenat (se billedet ovenfor). Sjalet blev bragt fra Jerusalem til Assisi af Prins Orsini i 1329. Prins Orsini var korsridder (Johanniterordenen, som senere fik hovedsæde på Malta), og på grund af sin dedikation til Frans bragte han sjalet til Frans' gravkirke omkring 100 år efter Frans' død for at redde det fra de plyndringer, der fandt sted under de blodige korstog i Det Hellige Land. Forskellige undersøgelser synes at tyde på, at sjalet er omkring 2000 år gammelt, men det kan naturligvis ikke bevises, at det tilhørte Maria. Dette er iøvrigt forholdsvist ligegyldigt i forhold til den levende indre erfaring af, at når vi tror, bliver stille og åbner os, så er det muligt for Gudsriget, Maria og hendes engle at komme til stede med deres nærvær. Jeg har hvert år d. 8. december fordybet mig foran dette sjal, og i de sidste to år har vore december-retrætegrupper også fordybet sig. Vore individuelle erfaringer stemmer godt overens. Ved sjalet er der en nærmest rislende og meget bevægende tilstedeværelse af Maria som nogle fine, subtile, favnende og uendeligt kærlige vibrationer. Maria og Marias engle har helt mærkbart bevågenhed på at nedfælde det smukke Maria-nærvær netop omkring dette sjal i den ellers mere lodrette, ekspansive ind- og udstrømning over Frans' grav og hovedaltrene i under- og overkirken, som ligger bare omkring 25 skridt fra Marias sjal.

Det er iøvrigt for os en stadig kilde til undren og dyb taknemmelighed at opleve, hvad der sker med mennesker under ophold i Assisi. Den indre længsel mødes med et så smukt guddommeligt svar, at mennesker begynder at lyse, øjnene stråler og hjerterne

strømmer over med en glæde, kærlighed og fred, der beriger ikke blot den enkelte men også alle de, som er i det enkelte menneskes nærvær.

Marias tilsynekomster i nyere tid

Ifølge forståelserne i Den Katolske Kirke var Maria en af Jesu nærmeste disciple. Hun fulgte ham i hans tre års offentlige virke og sammen med de 12 apostle modtog hun Helligånden ved den første pinsebegivenhed, hvorefter hun i en relativt høj alder forlod det fysiske plan for at blive kronet som himlens dronning. I den religiøse kunst vises Maria ofte som den centrale person mellem de 12 mandlige apostle, mens Helligånden udgydes over dem, og i sit aspekt som himmeldronningen vises hun med de tolv stjerner ifølge Johannes' Åbenbaring: "Og et stort tegn viste sig på himlen, en kvinde klædt i solen, med månen under sine fødder og med en krone af tolv stjerne på sit hoved" (Åb. 12, 1). Efter sin himmelfart sidder Maria ved Kristi højre side i evig udveksling mellem Den Hellige Treenighed og Menneskeheden, og mange mystikere og andre sensitive mennesker har gennem tiderne haft indre oplevelser af Marias nærvær, omsorg, healing og forvandlinger efter hendes forbønner hos Kristus for dem, ligesom flere - også mandlige mystikere - via en dyb Maria-dedikation har overgivet sig til Kristus og den enkeltes mission i Hans efterfølgelse. I de seneste ca. 200 år har der været flere Maria-åbenbaringer, hvor især børn har modtaget budskaber, som indeholdt forudsigelser af forskellige vanskeligheder og lidelsesbølger i Jordens og Menneskehedens udvikling, og hvor Maria hver gang har understreget, at lidelserne ved en kommende katastrofe kan mindskes gennem vore bønner, ligesom hun har fremhævet, hvor vigtig det er, at Menneskeheden vender tilbage til troen og åbner hjerterne for Gudsriget gennem bøn, meditation, faste etc. Nogle af tilsynekomsterne er meget kendte, som f.eks. i

Lourdes, hvor Maria i 1858 viser sig for den 14-årige Bernadette 16 gange. Lourdes er i dag et kendt pilgrimssted, hvor 5 millioner pilgrimme årligt søger healing i den grotte, hvor Maria viste sig, og hvor der flyder en hellig, healende kilde.

Fatima, hvor Maria i 1917 viser sig 6 gange for 3 børn, og hvor hun forudsiger Sovjetunionens oprettelse, kommunismens forfølgelser af kristne, 2. verdenskrig samt atombomben. Også Fatima er i dag et kendt pilgrimssted, og det sidste af børnene, som efter Maria-åbenbaringerne alle blev nonner, er først død i år.

Medjourgorje, hvor Maria fra 1981 startede med at komme til syne for 6 børn og stadig gør det i d. 25. i hver måned. Også her kom hun med forudsigelser omkring den senere borgerkrig i ex-Jugoslavien og understreger gang på gang vigtigheden af, at Menneskeheden vender tilbage til Gud via bønner, meditationer etc.

En af de i protestantiske lande meget mindre kendte Maria-åbenbaringer er

Den undergørende medalje - Søster Catherine Labouré

Catherine Labouré blev født i 1806 i Bourgogne i Frankrig i en dybt kristen familie. Allerede som 9-årig mister hun sin mor, og fra hun er 12 år, må hun og en mindre søster overtage husførelsen for faren og syv ældre brødre. Catherine savner sin mor, men hendes dybe dedikation til Maria hjælper hende gennem sorgen og de krævende år med meget arbejde i hjemmet. En nat drømmer Catherine, at hun er til messe i sognets lille

kirke. Efter messen vender den gamle præst i drømmen sig mod hende, og siger: *"Mit barn, det er godt at drage omsorg for de syge. Nu prøv du at undgå mig, men der kommer en dag, hvor du bliver lykkelig over at kunne komme til mig. Gud har sine planer med dig. Glem det ikke!"* Uden endnu at vide, hvem denne gamle præst er, har Catherine fået sit kald. Ganske mange år senere, hvor Catherine i mellemtiden forgæves søger at få sin fars accept til at træde ind i en orden, aflægger hun en dag besøg hos nogle Sankt Vincent søstre, hvor hun gør en meget overraskende opdagelse. Hun får øje på et billede af den gamle præst fra sin barnedrøm og spørger hvem han er. Det viser sig, at han er den for længst afdøde grundlægger af ordenen, Sankt Vincent af Paul (1581-1660). Efter nye indtrængende bønner til faren, begynder Catherines kald at tage form, da hun endelig som 24-årig i 1830 opnår hans tilladelse til at indtræde som postulante hos Sankt Vincent søstrene. I sin aspiranttid og senere som nonne under klosterlivets tre løfter om cølibat, lydighed og fattigdom lever Catherine et relativt usynligt og meget kontemplativt liv, hvor hun ikke skiller sig ud fra de øvrige søstre. Ingen aner på det tidspunkt noget om, at Catherine allerede omkring ½ år efter sin optagelse som postulante modtager sin første Maria-åbenbaring. En nat i sommeren 1830 vækkes hun af et yndigt lille barn, som beder hende gå med sig ind i klosterets kapel, for som han siger: *"Den hellige jomfru Maria venter Dem."* Det har længe været Catherines brændende ønske og bøn at se Maria, så hun skynder sig op ad sengen for at følge englen. På vej til kirken undrer hun sig over, at alle lysene i korridorerne tændes, så snart englen går forbi dem. Kirken er fuldt oplyst og minder hende om midnatsmesserne. Ved alteret knæler hun ved siden af englen, indtil hun hører en raslen som af en silkekjole. Englen beder hende se på Maria, som netop er ankommet til kirken iklædt en elfenbensfarvet kjole med et blå slør over. Catherine kan ikke tro sine egne øjne og spørger englen igen og igen, om det virkelig er sandt. Maria bruger dette første møde med Catherine til at beklage situationen i verden, og særligt i Frankrig, hvor hun forudsiger de uroligheder, der senere bliver kendt som juli-revolutionen med mange ofre, ligesom hun gentagne gange siger: *"Mennesker skal bede, mennesker skal bede...."* Hun siger også, at Catherine vil få betroet en særlig mission af Gud. Overvældet af åbenbaringens skønhed og intensitet går Catherine 3 timer senere atter til ro i sovesalen.

Allerede 4 måneder senere modtager Catherine sin 2. Maria-åbenbaring, og i denne afslører Maria den særlige mission, som gives til Catherine. Maria viser sig helt klædt i hvidt stående på en globus, som Catherine kun kan se den øverste halvdel af, og med en lille globus foran brystet, som hun - mens hele hendes skikkelse begynder at lyse - hæver op mod Gud. Catherine fortæller, at Marias ansigt er så smukt, at der ikke findes ord, der kan beskrive dets skønhed. Pludselig smykkes alle Marias fingre med de skønneste ædelstene, som stråler til alle sider og omgiver Maria med en sådan stråleglans, at Catherine ikke længere kan se hverken Marias fødder eller kjole. Maria siger: *"Det er symbolet på alle de nådegaver, som jeg giver til alle dem, der beder mig derom"*. Catherine vises herefter et ovalt billede, hvorpå der er skrevet *"O Maria, undfanget uden synd, bed for os der tager vor tilflugt til dig"*, og Maria fortsætter med at sig til Catherine: *"Lad præge en medalje efter denne model. Alle de personer, som bærer den indviet, vil få store nådegaver, især hvis de bærer den om halsen. De personer, som bærer den med tillid, får en overflod af nåde"*. I samme øjeblik synes billedet at vende sig, og medaljens anden side vises for Catherine. Her afbildes Maria med hænderne udbredt, mens lysstrålerne falder fra hendes hænder på jordkloden. Catherine ser, at nogle af strålerne fra Marias hænder slet ikke lyser som de andre, men at de nærmest er matte, og

hun spørger Maria, hvorfor det er sådan. Maria svarer: *"De ædelstene, som forbliver mørke, er symbol på de nådegaver, som mennesker glemmer at bede om"*. Marias undergørende eller mirakuløse medalje er blevet født.

Efter begge åbenbaringerne betror Catherine sig kun til en eneste person, nemlig sin skriftefader, pater Aladel, og både han og Catherine nedskriver i detaljer, hvad der er sket. Maria må dog vise sig endnu engang en måned senere, førend Catherines skriftefader går til ærkebiskoppen med en rapport. Mgr. de Quelen godkender, at en medalje som den inspirerede præges, og han beder iøvrigt selv om at modtage en stor portion. Medaljen begynder sin sejrgang over hele Frankrig og senere i alle katolske lande verden over. Mennesker opdager, hvad de kan opnå ved at bringe Maria mere ind i deres liv, og medaljerne får navnet "de mirakuløse medaljer". Talløse nådegaver, helbredelser og omvendelser giver beviser på medaljernes virke, og får Kirken til hurtigt at give officiel støtte til deres udbredelse.

Catherine dør i 1876, og først på sit dødsleje får hun indefra besked om at lægge navn til åbenbaringerne. Indtil da var de alene kendt som åbenbaringer givet til en af de ydmyge Sankt Vincent søstre, og heller ingen i klosteret, ikke engang priorinden ved før da, hvem der modtog Marias budskaber. Catherine bliver kanoniseret i 1947 og i 1933 - året for hendes saliggørelse - bliver hendes jordiske rester gravet op efter 57 års hvile. Kroppen viser sig at være intakt og uden spor af forrådnelse. Især Catherines øjne skinner klare og blå, hvilket bliver tolket som et tegn på Marias stadige beskyttelse af sin beskedne tjenerinde.

Pater Mizzi kan fortælle mange historier om medaljens virke gennem tiderne og om, hvordan en overgivelse til Maria er en stor hjælp og beskyttelse af os i mange situationer, f.eks. den om en af Pater Mizzis venner, en protestantisk præst fra Sverige. Pater Mizzi fortæller: *"Jeg mødte den svenske præst i Assisi og tog ham med til nabobyen Spello, hvor en af mine tidligere novicer, fr. Paulo, passer den Franciskanske kirke samtidigt med, at han er meget dygtig til at lave rosenkranse og religiøse skulpturer. Jeg præsenterede de to for hinanden, og fortalte fr. Paulo, at svenskeren var lutheraner. Fr. Paulo spurgte straks, om det så var i orden, at han forærede ham en rosenkras, for han vidste jo, at lutheranere sædvanligvis ikke forholder sig til Maria gennem bønner, etc. Min ven blev meget glad for rosenkransen, og 3 år senere mødte jeg ham igen i Sverige, hvor han glad kom mig i møde, mens han tog rosenkransen op af sin lomme. "Husker du denne", spurgte han. "Ja, selvfølgelig", svarede jeg. "Den frelste mit liv", fortalte han videre. "En dag var jeg i frygtelig snestorm på vej i min bil til Göteborg, og mens jeg kørte, bad jeg rosenkransbønnen til Maria. Pludselig så jeg, at en del af et tag røg af et hus og kom flyvende direkte mod bilen. Jeg var skrækslagen, for jeg var sikker på, at bilen ville blive knust, og jeg blive dræbt. Tagpladen strøg kun få centimeter over bilen. Jeg føler mig overbevist om, at det var på Marias forbøn, at jeg blev reddet. Så jeg er meget taknemmelig"*. Også Mother Teresa var kendt for sin dedikation til Maria, og hun betroede sig altid til Maria gennem de undergørende medaljer.

I ugen for vor fordybelse i Maria på december-retrætet havde vi lagt 20 af de undergørende Maria-medaljer på alteret i vort meditationsrum, og under hele retrætet havde vi dagligt tjenester, meditationer og bønner dedikeret til Maria og Kristus, ligesom Pater Mizzi bad til Maria i en meget smuk, inderlig og gennemstrømmet bøn om, at hun

beskytter dem, som bærer medaljerne med afsluttende velsignelse af dem med korsets tegn og Fadervor. Da vi under den afsluttende Maria-healing hver især tog en medalje, kom Maria igennem med et så kraftfuldt og samtidigt blidt favnende nærvær, at det føltes som en forvandling og healing, som overraskede mig i dens dybde og intensitet. Jeg tror, jeg kan sige, at det var med stor taknemmelighed, at vi dagen efter gik til den smukke Maria-fejring i Frans' Basilika som kronen på vor uge sammen.

Såfremt du gerne vil vide mere om Marias undergørende medalje eller ønsker at eje en sådan, kan du henvende dig til Steno-butikken, Vesterbrogade 28, 1620 København V. Tlf.: 33 86 03 86, www.stenobutikken.dk.

Assisi-nyhedsbrevene fremover

I forbindelse med en samling af alle nyhedsbrevene gennem det sidste års tid har jeg redigeret dem med blandt andet overskrifter, der gør dem mere læsevenlige, samt indlagt dem som word-filer. Umiddelbart synes de nu af have fundet en form, som kan fortsætte, idet det ikke blot er livet i Assisi, jeg vil beskrive, men også fortsat have fokus på forskellige emner, som det forhåbentligt er berigende og inspirerende at læse om. Det har overrasket både Pater Mizzi og mig, at et års nyhedsbreve udgør lige godt 100 A4 sider, og vi blev klar over, hvor mange timers arbejde, der ligger i dem - et arbejde, som vi meget gerne vil fortsætte, så længe vi har en oplevelse af, at "*the Spirit of Assisi*" spredes også på denne måde.

Hvis du er en af dem, der føler dig beriget af at læse nyhedsbrevene, og som både har mulighed og føler for at donere et valgfrit beløb til Pater Mizzi interreligiøse dialogmission i Assisi, der gør det muligt at fortsætte og udvide den, modtages en sådan donation med stor taknemmelighed. Af en sådan donation i forbindelse med nyhedsbrevene vil evt. overskydende beløb gå til Sacro Convento og den vigtige mission, som dette moderkloster har i verden. Franciskanernes arbejde verden over hviler fortsat på donationer, idet de ikke, som nogle andre ordener, har ønsket at involvere sig i diverse erhvervsdrivende aktiviteter, men ønsker at virke tæt på det fattigdomsideal, som Frans lagde så stor vægt på ved sin stiftelse af de to tiggerordener, som i dag kendes som Den Franciskanske 1. og 2. orden (Franciskanerbrødrene af 1. orden og Klarisserne).

Nyhedsbrevene udsendes naturligvis fortsat til alle de, der ønsker at modtage dem, uanset donation eller ej.

Bøn til Maria

Som afslutning på dette nyhedsbrev gengives hermed en bøn til Maria, som Pater Mizzi bad i anledning af hendes fest:

A PRAYER TO MARY
Mary, Mother of Jesus, Mother of God,
we thank God that he called you
to be the Mother of his Son.
We thank you, Mary for accepting

to collaborate to the redemption of the world.
Mary, you are our Mother,
you are our Sister, you are our Friend.
You understand our joys, our sufferings.
Help us in our distress, in our illness,
in our grief, in our sorrows.
You were always with your Son Jesus
to love him, to protect him, to suffer with him,
to rejoice with him.
Help us Mary, love us, protect us,
be with us during the new year and always,
lead us lovingly to your Son Jesus Christ.
Amen.

Med vore bønner om, at Kristus fødes i tusinder af menneskers hjerter verden over denne jul, sender vi vore bedste ønsker til jer alle om en inderlig, fredfyldt og glædelig jul.

De kærligste hilsner - fred og alt godt fra Assisi

Bente

Bente Wolf ♦ Via Fortini 7 ♦ I-06081 Assisi (PG) ♦ Tlf. +39 075 8155 278 ♦
e-mail: benteassisi@libero.it